

UNA CIUTAT DESCONEGUDA: LA PRESÓ

En motiu de les festes de la Mercè, en què els reclusos celebren la seva patrona, els Xics vam tenir l'ocasió d'anar a la presó de Quatre Camins, a la Roca del Vallès.

Conèixer per dins una presó d'aquestes característiques suposa, per tota persona mínimament sensible, una bona sacsejada que et fa reflexionar sobre el perquè de les presons, la seva eficàcia, les condicions en què s'hi viu, quines persones hi ha, per què hi són, ...

La presó és «un món» amb una atmosfera tancada que penetra per tot l'espai físic del centre penitenciari, sense llocs per evasió personal, ja que el teu espai és també l'espai dels altres, cosa que porta a una autèntica promiscuitat. El pres es troba privat d'intimitat. Hi ha una notable massificació per galeria o mòdul.

No hi ha seguretat. Els grups interns que se senten amb poder actuen impunement, amparats per la llei del silenci. Els més febles o que se senten sols han de comprar la seva seguretat mitjançant la prestació econòmica, sexual o lliurant els paquets que reben de la família.

Hi ha consum de droga que porta progressivament a l'autodestrucció i, relacionada amb la drogoaddicció, la SIDA. Al voltant del 60% són portadors del VIH o seropositius. A la marginació que constitueix el centre penitenciari en si, que ja suposa un rebuig social, cal afegir-hi la malaltia i la por a la mort.

Ara bé, la finalitat primera de la presó és la rehabilitació, la reeducació i la reinserció social, però en les formes actuals és el centre que menys pot reinserir. L'única finalitat que compleix és la de separar de la societat durant un període de temps certs individus que per la seva conducta són considerats socialment perillosos.

Arribat a aquest punt, voldria reflexionar sobre el qüestionament de la presó perquè, en les condicions descrites, l'estada a la presó no sols no rehabilita sinó que accentua les tendències antisocials de les persones. Per això, quin interès i utilitat pot tenir per al bé comú dels ciutadans tancar el delinqüent a la presó i sentir-se temporalment protegit si després se'l retorna convertit

El pastís de la diada d'aquest any commemorava, evidentment, el 5è Aniversari. Felicitats colla!

probablement en un delinqüent «perfeccionat»?

De fet, les presons són un reflex de la societat, són la mostra extrema i dramàtica d'un problema més general. Si les presons fossin modèliques i tinguessin tots els recursos necessaris, amb els millors psicòlegs i educadors, però quan els delinqüents rehabilitats sortissin al carrer es tornessin a trobar amb els mateixos problemes i causes que els van portar a delinquir (falta de treball, famílies desestructurades, pobresa, marginació i injustícia social, grups dominats per la droga, falsos ideals de vida, falta de moralitat pública...) de què hauria servit la seva estada a la presó modèlica?

Penso que la pena que s'imposa per un delicte hauria d'estar més en funció d'allò que necessita una persona per a la seva reinserció que no pas pel delicte comès.

El tema de les presons és un dels problemes menys atesos per part de la societat. Vivim enmig d'una cultura que prefereix prescindir-ne i es queda contenta quan li treuen l'amenaça del delinqüent i pensa que ja pot viure tranquil·la, i que prefereix dedicar més recursos al control de la societat i a reprimir conductes desviades que no pas a prevenir, reeducar i a la promoció social dels desfavorits. Estem d'acord amb aquesta distribució

dels recursos de la nostra societat?

Amb això que dic no vull exculpar els presos, seria un trist favor a la societat i a ells mateixos, ni vull dir que siguin un pur producte de circumstàncies socials adverses, però sí que l'existència d'aquesta proporció de societat que constitueix la població reclusa és un fracàs social i, per tant, nostre.

Després de l'actuació castellera, aquell dia no ho vam celebrar com de costum. En sortir de la presó amb els companys comentàvem que havíem conegut la ciutat desconeguda.

Eduard Botifoll

TEMPORADA 96

Malgrat haver acabat la temporada amb un mal regust de boca per haver desmuntat 5 vegades el 4 de 8 quan les possibilitats, ja no de carregar-lo sinó de descarregar-lo, eren grandioses, penso que el balanç que hem de fer de la temporada és positiu. Això ens ho avalen les 11 torres de 7 que hem descarregat (més una de carregada) i el quatre de vuit descarregat amb molta seguretat, al qual n'hem de sumar un altre de carregat. Penseu que aquesta temporada només

